

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΤΗΣ ΚΥΘΡΕΑΣ

4. ΣΤΑΥΡΟΣ Μ. ΚΥΠΡΑΓΟΡΑΣ (1892-1980)

Ο μεγάλος έραστής και ύμνητής
του πρασίνου

Σ' ένα ρωμαντικό φτωχόσπιτο, ανάμεσα σέ όργιαστική βλάστηση, σέ μία άνηφοριά του κεντρικού δρόμου πρós τόν Κεφαλóβρυσο, κοντά στό νερόμυλο «Μαρρή» στήν ένορία τής Άγίας Μαρίας, άκούστηκε τό πρώτο κλάμα του νεογέννητου άγοριού που τό συνόδευαν τά γλυκά τερετίσματα των πουλιών του περβολιού και τό κελάρυσμα του νερού που κυλούσε στο μικρό πέτρινο αυλάκι...

Πατέρας του ό Μιχαήλης ό Κέκκος, που πέρασε όλόκερη τή ζωή του σαν μυλωνάς στό γειτονικό μύλο. Μητέρα του ή Άννασσία του Γιουσιφή του Κουρελή. Περιουσία τους τό σπίτι και τό περβόλι που είχε προνομιακά ελεύθερο πότισμα από τό νερό του νερόμυλου. Πλούτος τους τά παιδιά - έφτά στή σειρά, τέσσερα άγόρια και τρία κορίτσια - μέ πρωτότοκο τόν Σταύρο.

Άκουσε τά πρώτα γράμματα στο άρρενα-γυμνάσιο Άγίου Άνδρονίκου από εξαιρετους δασκάλους τής έποχής των: τόν Κωνσταντίνο Πανταζή (που σπούδασε άργότερα γιατρός) τόν Χρίστο Φρηνκίδη και τόν Παπαμιτιάδη.

Όταν παρουσιάστηκε μέ τό άπολυτήριο του Δημοτικού για έγγραφή στο Παγκύπριο Γυμνάσιο ό μικρός Σταύρος Κέκκος, - τό όμορφο άγόρι - άκούοντας τό έπώνυμο Κέκκος ό τότε γυμνασιάρχης Μ. Βολονάκης, που παρακολουθούσε τίς έγγραφές, κοιτάζοντας τό στρογγυλοπρόσωπο ξανθό άγόρι είπε:

Τί; Κέκκος; Όχι! Κυπραγόρας (άγόρι τής Κύπρου) νά γραφτεί. (Ήτανε Ξένος, Έλλαδίτης ό Γυμνασιάρχης). Και γράφτηκε Κυπραγόρας.

Στό Παγκύπριο Γυμνάσιο και Διδασκαλείο έμποτίστηκε μέ τά νάματα τής έλληνικής Σοφίας και γαλουχήθηκε μέ τά διδάγματα τής Χριστιανικής Άρετής. Ήμειναν βαθεία χαραγμένα στή ψυχή του τά πρότυπα των άειμνηστων καθηγητών Βολονάκη, Αύγουστίνου, Γλυκύ, Παντάκη και Σπυριδάκι Σπυρίδωνα και προσπαθούσε νά τούς μοιάσει στήν εκπαιδευτική του σταδιοδρομία.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α. ΚΟΡΕΛΛΗ
Συνταξιούχου Δασκάλου

Ξεχωριστή επίδραση είχε στή ψυχή του όνειροπόλου έφηβου ή άσκητική μορφή του πρωτοψάλτη και καθηγητή τής Βυζαντινής Μουσικής Στ. Χουρμούζιου στο Διδασκαλείο.

Μέ τό πτυχίο του δασκάλου στο χέρι και μέ τό ξεχωριστό προσόν του γνώστη τής Βυζαντινής Μουσικής πήρε διορισμό τό 1912 από τήν Κοινοτική Άρχή στο σχολείο του Ριζοκάρπασου. Ή πολυμελής οικογένεια του Μι-

χαήλη Κέκκου πανηγύριζε για τό γεγονός.

Μετά δύο χρόνια οι δύο άδερφοί του Μπέης και Παπαής (Κώστας και Χρίστος) φεύγουν μέ άλλους χωριανούς για τήν Άμερική για αναζήτηση καλύτερης τύχης.

Έκεί, ύστερα από πολλές στερήσεις και περιπέτειες, πέτυχαν νά επιθιώσουν και νά εϋδοκιμήσουν όργανώνοντας φτουτεμπορικό κατάστημα στή Φλώριδα (Kekkos Bros) και νά βοηθήσουν στήν άποκατάστη των τριών άδερφών τους Έλενίτσας, Βικτωρούς και Δέσποινας και νά πάρουν κοντά τους και τόν μικρότερο άδερφό τους Γιώργο.